

[Kirkeministeren.]

inde på — det var hr. Evan Jensen inde på, det var hr. Burgdorf navnlig inde på, og hr. Johan Nielsen var også inde på det — at folkekirken i hvert fald for de yngste præsters vedkommende faktisk ikke lønmæssigt er konkurrencedygtig over for en række undervisningsinstitutioner, et forhold, som vi, så vidt jeg kan skønne, bliver nødt til at søge at råde bod på. Hr. Morten Lange var inde på tanken om kaldet, og det er vel rigtigt, at man kan forvente nogen idealistisk indstilling hos unge kandidater, der søger ind i præstegerning, men at en sådan idealistisk holdning over en årrække nødvendigvis også skulle være forbundet med store økonomiske ofre, det er vist ikke, hvad man med rimelighed fra denne sal vil kunne forvente af nogen. En præst er sin løn værd, ligesom en arbejder er det. Man må endelig ikke se væk fra, at sammenlægningen af embeder til større embeder i fremtiden i praksis vil umuliggøre, at præster vil kunne påtage sig noget andet lønnet job ved siden af at passe embedet.

Lovgivningen åbner som bekendt allerede nogen udvej for, at ikke-teologer kan ansættes som præster også i folkekirken, men det er hidtil kun sket i et meget begrænset omfang, og således at de pågældende ikke på eget initiativ kan søge embede, men skal ønskes af en menighed. Forestillingerne om, hvor mange ikke-teologer der i årenes løb er kommet ind på denne måde i folkekirken, er dog vistnok temmelig overdrevne, og når der også her er talt om de lønmæssige konsekvenser af det, vi nu er ved at foretage os, så må jeg sige, at så længe det sker i så beskedent omfang, nærer jeg nu ikke nogen ængstelse for, at den akademiske lønramme skal anfægtes. Der er i dag i ålt 55 ikke-teologer over for 1.528 teologiske kandidater i den danske folkekirke, og af disse 55 har endda 25 en anden form for højere uddannelse, så det er procentuelt et meget, meget lille tal.

Alligevel skal jeg slet ikke lægge skjul på, at det er med både uro og bekymring, jeg ser fremtiden i møde. Da jeg fra forskellig side, bl. a. fra et enigt bispekollegium, blev tilskyndet til at tage sagen op, blev resultatet altså nedsættelsen af en hurtigt arbejdende kommission med biskop Dons Christensen i Ribe som formand, og det arbejde, denne

kommission har udført, er for en meget væsentlig del baggrund for det lovforslag, vi i dag har til førstebehandling.

Ræsonnementet bag det er det ganske enkle, at vi må se i øjnene, at vi alligevel i de nærmeste åringer vil blive nødt til at ordinere en hel del ikke-teologer til præstetjeneste i folkekirken. Skulle vi så dog ikke anse det for rimeligt og naturligt at forsøge at planlægge nogen uddannelse for dem, så de bliver bedre rustede til at gå ind i det vanskelige og krævende arbejde, som en præstetjeneste er.

Kommissionen har især hæftet sig ved, hvilke betingelser man må stille, for at man kan påbegynde denne uddannelse, altså hvilke forudsætninger en vordende præst, som ikke er teologisk kandidat, må antages at skulle have for, at det er rimeligt at gå i gang med sådan en uddannelse, og vi er altså standset ved, at en uddannelse fra et dansk seminarium, der uddanner lærere til folkeskolen, må være et rimeligt startgrundlag, eller et kundskabsniveau, der cirka ligger på linje dermed. Hvad det så er — et spørgsmål, som hr. Burgdorf hæftede sig ved — det kan man altid diskutere, og hvis der ønskes nærmere retningslinjer for det, så kan vi drøfte det i udvalget.

For det andet har man overvejet, hvordan studierne kunne gennemføres. Her er der ikke, heller ikke i lovforslaget, tænkt på opbygning af nogen egentlig læreanstalt eller noget andet lignende. Hvis det var tilfældet, var det vel også rimeligt, at det var undervisningsministerens ressort og ikke mit. Der er tale om hjemmestudier, der skal kunne gennemføres, samtidig med at man i øvrigt passer det arbejde, man har, blot man kan frigøre sig i tilpas omfang til at deltage i nogle kurser, som vil blive afholdt. Endelig kræves der en overvejelse af, hvilke pensumkrav der må stilles. Navnlig hr. Morten Lange og hr. Samuelson var inde på dette spørgsmål, men de havde modsat opfattelse af sagens løsning. Det er en af de ting, vi nu kan drøfte i udvalget, om der skal læres græsk eller ikke eller i hvilket omfang, hvor lidt man kan klare sig med.

Hr. Burgdorf var inde på spørgsmålet om aldersgrænsen, de 35 år. Jeg tror, det er en sag, man skal overveje meget grundigt. Vi ønsker med lovforslaget at fastholde en aldersgrænse på 35 år, for at man kan blive